

W szeregu obchodów związanych z pierwszemi chwilami narodzin wskrzeszonej Rzeczypospolitej — wybijają się na pierwszy plan święta w dniu dzisiejszym rocznica wyzwolenia kolei z rąk okupantów. Odebranie kolei i objęcie jej w zarząd polski nie wszędzie odbywało się równocześnie i nie wszędzie przeprowadzone być mogło tak gładko jak w Małopolsce, gdzie zastępy doskonale wyszkolonego pracownika przez cały czas wojny światowej oddawały sprawie narodowej ogromne usługi, które każdy z nas ma w świeżej jeszcze pamięci. W niektórych dyrekcjach kolejowych w Kongresówce, zwłaszcza na kolejach wojskowych trzeba było stworzyć aparat kolejowy z niezmiernym wysiłkiem pracy i organizacji a jeśli wyzwolenie kolei odbyło się tam tak sprawnie — to również wielka zasługa uświadomienia narodu do tych szeregów, które stanęły na pierwszy apel do służby, tym razem dla dobra własnej ojczyzny. Składając w dzisiejszą rocznicę hołd tym, których ofiarna praca wyzwoliła tak ważne dla społeczeństwa i kraju placówki — wyrażamy nadzieję, że wspólny wysiłek wszystkich warstw narodu dozwoli nam obchodzić w r. p. święto kolejowe w szczęśliwszych niż obecnie warunkach.

O unię Łotwy z Polską.

Warszawa (W. B. K.) W Warszawie bawi obecnie nowa delegacja rządu Łotewskiego. Przyjechała ona aby imieniem Łotwy postawić prośbę o przyłączenie tego kraju z Rzeczypospolitą Polską.

Wilno. (PAT) Z Kowna donoszą, że przyjechał tam pełnomocnik rządu łotewskiego, aby nakłonić rząd litewski do ułatwień przy udzieleniu pomocy, jaką rząd polski obiecał Łotwie.

Burzliwa kampania wyborcza we Francyi.

Paryż (PAT). Ag. Havas. Zebrania wyborcze, których przebieg był dotąd spokojny, poczynają przybierać charakter burzliwy. W rozmaitych dzielnicach Paryża socjaliści rewolucyjni u-

jawniają opozycję, nie dopuszczając kandydatów do głosu. Na kilku zgromadzeniach poniosły się głosy: Niech żyje sowieci!

„Mieczilemiesz“.

Polska działalność na kresach wschodnich.

Kraków, 9 listopada.

(R.) Wczoraj wygłosił w Sejmie poseł kamieniecki obszerny referat o stosunkach, panujących w uwolnionych przez nas obszarach wschodnich. Przemawiał on w imieniu komisji, która z ramienia Izby miała stosunki te zbadać.

Dyskusya odłożona została do przyszłego tygodnia. Za kilka dni otrzymamy tedy dopiero obraz pełny i wszechstronnie oświetlony. Wiemy, że dosyć często podnoszono pewne zarzuty, tak co do poszczególnych kroków naszych władz na wschodzie, jak też co do ich kierunku politycznego, żale i rekryminacje padną więc niewątpliwie — obok słów uznania — i z ław na prawicy i z ław na lewicy.

Interes polityczny narodu, racya stanu państwa polskiego wymaga, aby działalność naszych władz na wschodzie była istotnie doskonałą. Chcemy, aby między czynnikami cywilnymi a wojskowymi panowała harmonia, (a pod tym względem sytuacja jest niezwykle pomyślna), aby administracja nasza była sprężystą, silną, a zarazem bezwzględnie sprawiedliwą. Tylko w ten sposób możemy zapewnić Polsce autorytet i siłę przyciągającą. Marsz nasz na Wołyni, Polesie, Litwę i Białoruś nie był dyktowany chęcią podboju, podbój bowiem sprzeczny jest z naturą polską i odwieczną naszą tradycją. Jeden tylko rodzaj podboju uznajemy, jeden uważamy za naszą misję: podbój moralny. Ludność krajów, zajętych na wschodzie, musimy przywiązać do Polski; zadanie to wymaga ogromnego taktu, znajomości stosunków i dobrej woli. Nie zapominajmy, że mamy tam do czynienia z ludnością różnoplemienną, na którą przez wiek przeszło działały obce a wrogie nam wpływy, że przez ziemie te przeszła trująca fala wojsk pruskich, podburzających przeciwko nam, że parę miesięcy temu działały tam jeszcze władze bolszewickie, których emisaryusze znajdują się do dziś w każdej miejscowości.

Zaprawdę, zadanie naszych władz jest bardzo odpowiedzialne.

Referat posła Kamienieckiego czyta się z uczuciem zadowolenia. Mówił więc p. Kamieniecki, że zarządy cywilne stworzone na obrzmiej przestrzeni między Wilnem a Łuckiem (i to stworzone zaraz po zajęciu kraju) złożone są w większości z osób pochodzenia miejscowego. Władze te okazują maksimum dobrej woli, chociaż nie zawsze stoją na odpowiednim poziomie pod względem fachowym. „Działalność władz odznacza się przedewszystkiem prostotą, a to jest stopą dodatnią, gdyż przedewszystkiem trzeba dać krajowi poczucie zupełnej swobody po 150 latach ciężkiej niewoli“.

Z entuzjazmem twierdził sprawozdawca, że polskość, gnębona przez Moskali, przechowała się w głębi i dziś ujawnia się z olbrzymią wprost siłą. Jest to zjawisko cudowne, świadczące o tem, że myśl i kultura polska nie są czemś narzuconem sztucznie kresom, że ludność polska nie jest — jak to twierdzili wrogowie nasi — garstką, pozbawioną oparcia, lecz że stanowi ona poważną część ogółu mieszkańców, nadającą charakter całemu krajowi.

Prócz Polaków zamieszkują ziemie te także grupy różnonarodowe i różnowiercze. Znajdują się tam Białorusini, Rosjanie, żydzi, a nawet Tatarzy. Nawiązanie silnych nici z temi grupami, pozyskanie ich dla idei polskiej stanowi — jak zaznaczyliśmy — ważny problem, który władze nasze muszą rozstrząsać.

Wickowa tradycya polska wskazuje im jasno drogę postępowania: niechaj ludność ta korzysta ze swobód i równouprawnienia, niech wie, że Polska odrzuca wszelki gwałt i chce dla wszystkich swych dzieci być dobrą matką, a wtedy powstanie na kresach typ obywatela.

który, aczkolwiek zachowa odrębności narodowe, czy religijne, jednak stanie lojalnie na platformie państwowości polskiej.

Jest to problem trudny, lecz bynajmniej nie beznadziejny. Oto bowiem co mówi poseł Kamiński o stanowisku tych grup:

„Grupy te, a przynajmniej ich poważne odłamy, są gotowe uznać się za lojalnych obywateli polskich w zamian za ich równoprawienie. Największą trudność ma administracja z grupą rosyjską“. Nastroj jest już tu tak pomyślny, że pozwolił wyrazić referentowi opinię, iż „na ziemiach tych plebiscyt jest zupełnie zbędny. Rezultat jego może być z góry przesądzony na naszą korzyść“.

Stosunki geograficzne i ekonomiczne na wschodzie sprawiają, że reforma rolna mogłaby tam być przeprowadzona bez większych trudności. Ziemi jest dużo, a zaludnienie nie jest zbyt gęste. Te specjalne warunki umożliwiają też kolonizację kresów, co wzmocni siłę Polski na kresach i zachowa państwu setki tysięcy rodzin, wędrujących rok rocznie za morze. Kolonizacja nie będzie objawem imperyalizmu, gdyż znaczna część tych ziem, n. p. Wołyni, jest polskiego pochodzenia.

Polska powinna iść na wschód jako czynnik postępu, poczynić konieczne tam korektury ustroju społecznego (uwłaszczenie czynowników!) i zapewnić ludności możliwość racjonalnej gospodarki. W tym celu należy pomódz ludności przy odbudowie i uzdrowić — o ile możliwości — chaos walutowy. Stanie się to częściowo przez wprowadzenie waluty markowej.

Poseł Kamiński poruszył w swej mowie imieniem komisji także szereg kwestyi, mających zasadnicze znaczenie dla bieżącej polityki zagranicznej. Tak n. p. zwrócił uwagę na spr-

wę łotewską. Należy zająć się linią demarkacyjną polsko-łotewską, gdyż „z tamtej strony wyciągają do nas ręce Łotysze, proponując nam współzycie“.

„Tam też moglibyśmy otrzymać drugi dostęp do Bałtyku“.

Uregulowanie stosunku do Łotwy jest niesłychanie aktualne. Wedle doniesienia dzisiejszych dzienników, bawi w Warszawie delegacja łotewska, proponująca nam unię. Niechaj więc istotnie Sejm i rząd nad nią się zastanowią, tak, jak z drugiej strony niech rozważą cały system polityki naszej w odniesieniu do krajów kresowych. Wskazujemy n. p. na ustęp mowy posła Kamińskiego, w którym czytamy, że „ludność białoruska pragnie gorąco, żeby wojska polskie nie zatrzymały się na obecnej linii, lecz aby dokonały wyzwolenia Białorusi w całości z pod jarzma rosyjskiego“. Wiemy, że odnośnie do kwestyi dalszego pochodu na wschód zdania są podzielone; należy się zdecydować i nie stwarzać szkodliwej atmosfery niepewności.

Mowa p. Kamińskiego da asumpt do dyskusji, w której obok spraw administracyjnych omawianą będzie też kwestya politycznego programu polskiego. Wtedy zajmiemy się też bliżej spodem zagadnieniami, czekającymi na linię od Wilna do Łucka swego wykładania.

Bez względu jednak na formę przyszłego współzycia z ziemiami kresowymi, jedno już dziś spełnić musimy: usunąć wszelkie braki, jakie administracja nasza na wschodzie w szczegółach wykazuje, a które mogłyby wywołać fermenty, czy niezadowolenie, zdołać serca ludności. Polski mlecz zrobił swoje; teraz pora na lemiesz polskiej pracy.

Wielkie zaburzenia komunistyczne w Berlinie.

Nauen. (PAT Radiotelegram stacji poznańskiej). Według nadeszłych tutaj wiadomości z Berlina i z całego państwa, dzień 6 listopada przeszedł w Niemczech bez żadnych nadzwyczajnych wypadków, pomimo że partya radykalnie planowała wielkie manifestacje, bez względu na ostrzy zakaz ze strony rządu.

W Berlinie usiłowali komuniści urządzić olbrzymie zgromadzenie. W dwóch punktach miasta zgromadziło się po kilkuset demonstrantów, zostali oni jednak rozprószeni przez patrole wojskowe. Tylko w północnej części Berlina odbyło się zgromadzenie z udziałem około 2000 osób, na którym mowcy komunistyczni starali się rozwinąć program bolszewicki. Podczas drugiego z kolei przemówienia zgromadzenie zostało rozproszone przez silne oddziały wojskowe. Pomimo interwencji wojskowej nie przyszło nigdzie do poważnych zaburzeń, ani starć. Celem zapewnienia bezpieczeństwa i utrzymania porządku krążyły po mieście patrole wojskowe. Główne budynki rządowe zajęte były przez oddziały wojskowe. Wszystkie zarządzenia wskazują na to, że rząd zdecydowany jest rozpruć polityczne zgnięcie natychmiast w zarodku. Aresztowano wielu przywódców komunistycznych i niezawisłych socjalnych demokratów. W czasie rewizji dokonanej u jednego z przywódców niezawisłych socjalistów, Rosta, znaleziono wielki materiał kompromitujący,

który wskazuje na porozumienie się niezawisłych socjalistów z bolszewikami. We czwartek rozwiązały władze rządowe przy pomocy wojska wielkie zgromadzenie tramwajarzy.

Rozruchy w Berlinie.

Berlin (S. tel. wł.). Wczorajszy dzień w Berlinie miał bardzo burzliwy przebieg. Wobec tego, że komuniści postanowili w dniu rocznicy przewrotu w Rosji pokusić się o przewrót w Berlinie, minister obrony krajowej zarządził masowe aresztowania. Przedewszystkiem zostali aresztowani wszyscy członkowie wydziału egzekutywnego niezawisłych socjalistów. Jeszcze późną nocą policja dokonała aresztowania 27 niezawisłych socjalistów. W pewnym szynku w północnej części Berlina uwieczono całe garnizo spartakowców. Tłum, podburzony przez spartakowców, usiłował zatamować ruch tramwajowy, przyczem przyszło do starcia.

Obawa demonstracji na proźbie Haase'a.

Nauen. (PAT) Niezawisli socjaliści chcą wykorzystać proźbę Haase'a, celem urządzić wielkiej demonstracji przeciwko rządowi. Władze rządowe są zdecydowane nie dopuścić do żadnych manifestacji ani rozruchów. Z tego powodu wydały dziś odpowiednie rozporządzenia władzom wojskowym.

Likwidacja Wydziału Krajowego we Lwowie.

Warszawa (telef.). Korespondent nasz dowiadyje się z bardzo poważnego źródła, że w naj-

bliższym czasie należy oczekiwać likwidacji galicyjskiego Wydziału krajowego.

Reforma waluty w Polsce. Zwyżka korony na giełdzie warszawskiej.

Warszawa (Tel.) Z kół blisko stojących ministerium skarbu informują, że pierwszym kamieniem gniachu reformy waluty będzie usunięcie z obiegu koron, które zostaną zastąpione markami polskimi, — na całym więc obszarze Polski obiegać będzie jednolita moneta. Wyjątek tylko stanowią kraje wschodnie, skąd wyrugować rubla nie będzie rzeczą łatwą. Rząd wycofa najpierw z obiegu korony, które

zdemontyzuje. Wyznaczy termin, w ciągu którego ulegnie ona przymusowej zamianie na marki, — po tym zaś terminie korona przestanie być w Polsce środkiem płatniczym. Posłowie małopolscy domagali się kursu wymiany al pari, czyli 85 fen. za koronę. Przypuszczać jednak można, że relacja wynosić będzie około 60 fen., czem tłumaczy się obecna zwyżka korony na giełdzie warszawskiej.

O los Galicji wschodniej.

Wiedeń. (PAT) Wied. Biuro koresp. donosi z Paryża: Rada pięciu uchwaliła na dzisiejszym posiedzeniu przekazać wniosek Anglii w sprawie statutu dla Galicji wschodniej, komisji dla spraw polskich. Jak wiadomo, Anglia nie zgodziła się na propozycję Paderewskiego, — ażeby cała Galicja została przyznana Polsce i domagała się przeprowadzenia w Galicji wsch. plebiscytu.

Na froncie bolszewickim.

Warszawa. (PAT) W rejonie Bieleje i Kamińno w dalszym ciągu silna działalność bojowa. Nasze zdobyły w walce trzy działka z jaszczkami. Na południe od Bobrujska lokalne ataki nieprzyjacielskie pod Bobrówką odparto. Na całym odcinku frontu aż po Borysów ożywiona działalność wywiadowcza. W zastępstwie szefa sztabu, Haller, puik.

Finlandzkie wojska w pogotowiu do wymarszu.

Helsingfors (W. B. K.) Rząd finlandzki wzywiał generała Mannerheima by powrócił do kraju. Postanowienie to pozostaje w ścisłym związku z udziałem wojsk finlandzkich w walkach przeciw bolszewikom na froncie petersburskim. Wszystkie oddziały ochotnicze finlandzkie otrzymały wezwanie, aby były w pogotowiu do wymarszu na front.

Bolszewicy rażą nad ocaleniem rządów sowieckich.

Moskwa. (W. B. K.) 5 grudnia br. odbędzie się wszechrosyjski zjazd sowieków. Na zjeździe tym omawiana będzie kwestya: „W jaki sposób uratować rządy sowieckie w Rosji?“ Kongres ten budzi jednak małe zainteresowanie. Wszyscy są przekonani, że mimo lokalnych sukcesów, bolszewizm zostanie pokonany wojskowo już w najbliższym czasie.

Bombardowanie Libawy.

Wilno. (PAT) Artylerya Bermonta rozpoczęła bombardowanie Libawy.

Paderewski rekonwalescentem.

Warszawa (PAT) Jak nas informują prezydent ministrów Paderewski znajduje się w stanie rekonwalescencji, która postępuje powoli naprzód.

Powrót gen. Rozwadowskiego

Warszawa. (PAT) Przyjechał z Paryża do Warszawy generał Rozwadowski, szef polskiej misji wojskowej przy generalnym dowództwie francuskim. Wczoraj generał Rozwadowski złożył wzięty premierowi Paderewskiemu.

Bajonczycy w Warszawie.

Warszawa. (PAT) W pierwszej grupie dzisiejszego pochodu pójdą Bajonczycy ze sztandarem przywiezionym z Francji przez por. Jana Sołkańskiego, pod którym poległ w roku 1914 w Szampanii chorąży Waldysław Szujski, syn historyka. Bajonczycy pójdą w pochodzie za weteranami z roku 1863.

Pierwsze Zebranie Ligi Narodów.

Poznań. (PAT) Hadło z Paryża: Rada Najwyższa postanowiła, że pierwsze zebranie Ligi Narodów odbędzie się w Paryżu. Wczoraj rozestano do dzienników protokół odnoszący się do warunków rzejmowych, jakie Niemcy miały spełnić.

Odmowne stanowisko Jugosławii w kwestyi paragrafu o ochronie mniejszości narodowe.

Wiedeń (PAT) Jugosłowiańska delegacja pokojowa w Paryżu wręczyła konferencji pokojowej notę, w której motywuje swoje stanowisko odmowne, zarówno w kwestyi § 51 o ochronie mniejszości narodowej, jak również w kwestyi postanowień, wedle których cała była Austr. węgierska flota ma być wydana koalicji.

Neutralny pas litewsko-niemiecki. Berlin (W. B. K.) Sfery niemieckie twierdzą, że pomiędzy Niemcami a rządem litewskim ma być do porozumienia w sprawie utworzenia pasa neutralnego na Litwie.

GeneraIne czyszczenie — rozpoczęło się.

Kraków, 9 listopada.

Jak się dowiadujemy rozpoczęło się już generaIne oczyszczenie naszych urzędów z elementów o „domowym wykształceniu”. Na całym terenie Kongresówki otrzymują urzędnicy wszelkich dykasteryi arkusze, zawierające pytania, odnośnie do rodzaju ukończonych szkół. Urzędnicy mają arkusze te wypełnić i przesłać —

wraz z kopiami świadectw szkolnych — władzom centralnym.

Krok ten, którego inicjatorem jest min. skarbu Biliński — wywołał wśród wielu urzędników w Kongresówce panikę natomiast ludzie z poważniejszymi studjami przyjęli go z zadowolaniem.

Powrót do pokoju potrwa jeszcze 5 lat.

Kraków, 9 listopada.

Dnia 11 listopada (nareszcie!), to jest w pierwszą rocznicę zawieszenia broni, ma się odbyć w ministerjum spraw zagr. w Paryżu ceremonia „wymiany ratyfikacji”, poczem traktat wersalski wejdzie w życie. Przygotowane już negocjacje zawiozą na Śląsk Górny mieszaną dywizję francusko-angielsko-włoską (współdziałanie amerykańskie jeszcze jest wątpliwe), pod dowództwem generała francuskiego i do Prus wschodnich, brygadę, dowodzoną przez generała angielskiego.

„Będziemy mieli nareszcie pokój!” — mówią ludzie naiwni i nastroszeni optymistycznie.

„Będzie to pierwszy krok ku europejskiemu pokojowi” — odpowiadają sceptycznie kongresowi dyplomaci.

I wynurza się teraz ważne zapytanie: ile czasu potrwa całkowity powrót do normalnego pokojowego stanu?

Pokój bowiem z Niemcami nie wystarczy, aby zwolnić z więzów wojennych ruch importowo-eksportowy, który jest podłożem egzystencji ekonomicznej narodów.

Nawet po 11-tym listopada przemysłowiec francuski lub angielski, udający się naprzykład do Rumunii, musi przejechać przez dwa wrogie

państwa: Austrię i Węgry. A dojechawszy do Bukaresztu, wspomniany podróżny wpada niejako w pułapkę. Na północ natrafia on na zablokowaną i wrogą Rosję, nie wolno mu jechać na zachód — do Węgier, ani na południe i na wschód, do Bułgarii i Turcji. Świat podzielony został przez wojnę na szczerbie zamknięte komórki, czego rezultatem jest powszechny marazm ekonomiczny.

Wedle oświadczenia jakiego udzielono korespondentowi „Kuryera Warszawskiego” w sekretaryacie generalnym konferencji, powrót do pokoju potrwa tyleż czasu, ile trwała wojna, a więc 5 i pół lat. Ładna perspektywa!

Dotychczas zawarto traktat pokojowy z Niemcami i z Austrią. Pozostają jeszcze Węgry, Bułgaria i Turcja.

I mimo, że sytuacja najlepiej przedstawia się w Austrii, gdyż traktat z tem państwem został już podpisany, wejścia jego w życie spodziewają się w Paryżu najwcześniej w lutym 1920 roku.

Co zaś dotyczy Turcji — to trudno przewidzieć, czy przed rekiem 1921 nastąpi uprawomocnienie traktatu z tem państwem.

Kiedy nastąpi zawarcie pokoju z Węgrami, dziś przewidzieć nie można.

we mgłę. Może to Polacy? Jakś zastępca „do stojnika” kazał runąć na ziemię i strzelać. Przeciwnicy też runęli na ziemię i otworzyli ogień. Strzelanina trwała od godziny 10 do 11 rano. Były dwa trupy i 3 ciężko rannych. I cóż się okazało? To obie czeskie patrole ze strachu przed Polakami, strzelały do siebie całą godzinę. Lecz nie koniec na tem. Poniósłszy straty 2 zabitych i 3 ciężko rannych, jako się okazało, obie patrole porzuciły broń i zaczęły przed sobą uciekać, krzycząc na cały głos, że Polacy idą na Orawę. Podczas tej ucieczki utopił się jeszcze jeden Czech, ten, który całą noc z niedzieli na poniedziałek nie spał z przerażenia, że ma iść ku granicy polskiej. Cała Orawa trzęsła się ze śmiechu jak się dowiedziiała o tej blawie czeskiej. I odrazu powstało przysłowienie: „Bieda też to kie zające idom na polowanie”.

Aresztowania na Spiszu.

Gieszyn, 8 listopada.

Zandarmerya czeska, która ma podobno pozostać na czas plebiscytu na Spiszu i Orawie, dopuszcza się w ostatnich czasach niesłychanych gwałtów i nadużyć. Doniesiono już o aresztowaniu w Łapsach Niżnich zastępcę wójta, Sołtysa i p. Wyszmirskiej wraz z 9-letnim synkiem. Obecnie zandarmerya ta aresztowała w Niedzicy Polaków Zygmunta Kuczkowskiego i Juliana B. Bojarskiego z Lubowli, dalej Andrzeja Fabiana Słowika ze Spiskich Włach oraz 14-letniego syna jego. Wszystkich odstawiono najpierw do Kieżmarku a stąd skutych do Koszyc, gdzie mają być postawieni przed sąd wojenny za to, że jawnie oświadczają, iż są Polakami.

Bunty w pułkach słowackich.

Mor. Ostrawa, 8 listopada.

Według autentycznych wiadomości pułki słowackie Nr. 60, 71, 72 zostały w ostatnich dniach rozbrojone przez Czechów. Po aresztowaniu Hlinki w pułkach tych, częściowo dyslokowanych na Orawie powstał ferment, którego Czesi już opanować nie mogli. Niektóre oddziały tych pułków zażądały opuszczenia Słowaczyny przez Czechów do dni 14. Oddziały te szybko rozrzucono po dalszych miejscowościach i podstępnie rozbrojono. Rozbrojeniu uległ także batalion 15 p. strzelców słowackich w Lewoczy. W ten sposób Słowacy obchodzili rocznicę swej „slobadenki” w republice czesko-słowackiej.

**Pamiętajcie o żołnierzu polskim!!!
Rzucajcie gazety do skrzynek szpitalnych!**

Wielka bitwa czeska

nad granicą między Czarnym Dunajcem a Jabłonką.

Nowy Sącz, 8 listopada.

W poniedziałek dnia 27 z. m. rozegrała się charakterystyczna bitwa nad granicą między Czarnym Dunajcem a Jabłonką. Od dawien dawna ludność polska z Górnej Orawy wybiera się co drugi poniedziałek do Czarnego Dunajca na Jarmark. Ponieważ Czesi jednego dnia przywożą na Orawę różne plebiscytowe towary a drugiego dnia je kradną i rekwirują, więc uboga ludność orawska skazana jest na zapatrywanie się we wszystko na Podhalu.

Musi to czynić w wielkiej tajemnicy, aby jej

Czesi i tu nabytych towarów zwłaszcza soli i naftę nie pokradli. — Na jarmark 27 z. m. wybierało się także i z innych powodów bardzo wielu Orawców. Zwąchali to Czesi i posłali dwie patrole po kilkunastu najodważniejszych „rycerzy” dla odaremnienia Orawcom przejścia przez granicę. Była mgła. Patrole szły dwiema drogami ku polskiej granicy, aż się po jakimś czasie straciły z oczu. Wtedy ogarnął je znany z europejskiej wojny specjalny fak zwany czeski strach. Zaczęły się szukać. Bohaterom z pierwszej patroli zamajaczyły nagle jakies postacie

Otwarcie „Salonu jesiennego” w Paryżu.

Prasa stolicy, cała bez wyjątku, daje mocny wyraz ważności zdarzenia dnia, jakim jest otwarcie na nowo, po latach szczęściu „Salonu jesiennego”, owych oficjalnych szrank turniejowych sztuki francuskiej.

Naród francuski kocha i ceni swą sztukę, będąca wspaniałą manifestacją jego ducha, z której promieniowania idą na cały świat impulsy twórcze, zapalające nowe ogniska po wszej ziemi. Wie również, czem jest dla niego ta sztuka: znakiem potęgi nie mniejszym niż zewnętrzna potęga państwa, to też fakt otwarcia podwoi „Salonu” zapelniał szpalty pism wstępnych sprawozdaniami z „vernissassage” u, po których następują przeglądy szczegółowe i krytyczne.

Obecny „Salon jesienny” tem przedewszystkiem różni się od poprzednich, że w łonie swem pomścił nie pewne gałęzie sztuki, lecz „Sztukę” samą, we wszystkich możliwie jej formach. Więc obok dzieł malarstwa i rzeźby, znalazły równouprawnienie inne dziedziny, ujęte w poszczególne sekcje, jak: bardzo interesująca „sekcja książki”, dalej „sekcja literacka”, która wyrazi się w szeregu konferencji, „sekcja tańca” oraz „sekcja mody”. Jeżeli delirujemy dawniej istniejące: sekcje architektury, „sztuki dekoracyjnej” i „litografii”, — to „Salonu jesiennego” obudzić musi zainteresowanie niezwykle i wszechstronne.

Z pierwszym śniegiem otwarto się podwoje Grand Palais przy alei d'Autin, i zaproszeni znaleźli się pod kopułą przedsionka, gdzie urządzoną została wystawa retrospektywna rzeźb Rodina. Paryżanie z rezkosą powitali na nowo widok uwielbianego posągu Balzaca, dłuta Rodina, które to dzieło w swoim czasie

„Cociete des Gens de Lettres” bezwzględnie odrzuciła.

Miejsce honorowe, tuż pod kopułą, zajęła „Młoda Bachantka” przez Josepha Bernarda, rzeźba prawdziwie nowożytna, wydobyla bezpośrednio diutem z kamienia. Krytyka podnosi, że ekspresja tej figury kobiecej równa się przejmującym wrażeniom życia — żywej piękności. Formy postaci są rozmyślnie ciężkie a lądki wprost zdumiewające, lecz ta przesada działa symbolicznie i nadaje całości wielkość stylu.

Inne rzeźby nie są jeszcze ustawione na swoim miejscu i wogóle urządził wystawy nie jest wykończona, częściowo w salonach można widzieć robotników na drabinach coś przybijających, malują, verniksują. Sprawozdawca „Le Journal”, o petkim nazwisku, G. de Pawlowski, z racji tego zgiełku i ruchu, nie zmilkłego jeszcze zupełnie w przybytku sztuki, przyrównuje owo wrażenie do tego, jakie się odnosi z oglądania utworów kubistyczno-futurystycznych, które są ostatnią odmianą kierunków nowożytnych, reprezentowanych w „Salonie” przez „młodych”. Okazuje się, że kubizm statyczny zdążył tymczasem zostać z kretesem zdyskredytowanym, i zastąpiony przez kubizm dynamiczny, w którym wszystko jest w ruchu, nieustannie toczy się, pędzi i zmiata wszystko z drogi. W rezultacie tej metody, sztuki piękne winne przekształcić się w plastyczne ekspresje idei, i to nie samej idei jako takiej, lecz tej znaków hieroglificznych, utrwalonych w dziełach sztuki w znaczeniu znaków pisarskich, przombiałych jedynie dla włajemnych. Krytyk paryski zauważa przytem, że jest to próba, która nie datuje się dopiero od dni naszych, lecz może się pochłubić cofnięciem się w przeszłość lat tysiąca, bo do sztuki starożytnego Egiptu czarującej epki, utrwalonej na granitowej powierzchni obelisków.

Po za temi „młodemi”, a tak „staremi” manifestacjami twórczymi pewnego odłamu arty-

stów — „Salon jesienny” zgromadził niemal w komplecie wszystkich tych, których imiona i dzieła znane były Paryżowi i światu, z okresu przedwojennego i prasa podnosi z sympatją ten fakt spotkania się z powrotem pośród grona przyjaciół.

I jeszcze jedno podkreślenie, zasługujące na uwagę: deprymujący wpływ wojny nie zaciężył i nie daje się odczuwać w artystycznej atmosferze „Salonu”. Przeciwnie, wbrew oczekiwaniom, daje się stwierdzić u młodego pokolenia malarzy przewaga władzy czystego marzenia, ponad brutalną siłą realizmu — a więc mniej więcej, jest to niemal cudowne odnalezienie tego stanu duszy, jaki był przed wojną panującym nastroszeniem organizacyi twórczych a do którego z tęsknotą powracają duchowi wygnanci.

Sala specjalna, sala honorowa, — niestety stojąca już poza wszelką rywalizacyą i krytyką, — zarezerwowana jest dla dzieł artystów francuskich, polsgłych na wojnie. Obrazy ich poumieszczano obok siebie, bez względu i różnicy na opinie artystyczne. Między innymi znajdują się tu bardzo interesujące rysunki Riccarda Flores'a. „Defilada wojsk” przez Martin-Gautrera, przypominająca rodzaj malarstwa Alphonse de Neuville i „Spiąca kobieta” M. Berthon'a. Obok spotyka się nazwiska: Wasley, Abel Truched, Hugues Destrem i wielu innych, których artystyczna droga, pełna tyłu obienic sławy, przetrwała się raptem na krwawym go'u chwwały, a ich ostatnie dzieła spoglądają w milczeniu na żyjących ze ścian tej sali, opromienione glorią wiekuistej pamięci.

O twórcach żywych, i ich dziełach, wziętych jako objawy żywotności sztuki francuskiej i zadatki rozwoju sztuki międzynarodowej, — której tanta od wieku była słonecznym heroldem, obwieszczaćcym nowe hasła, pomówimy w dalszym ciągu, w miarę materiału odzwierciedlonego na łamach prasy paryskiej

E. Ł.

ARCYDZIEŁO „CINES“.

ARCYDZIEŁO „CINES“.

CARNEVALESCA

W 5 AKTACH

Z LYDIA BORELLI

w Kinoteatrze „SZTUKA“, Hotel Saski, św. Jana 6.

59. SZARADY DO NAGRODY.

Ułożył Marian Fontana.

Rozwiązanie szarad, umieszczonych poniżej, należy przelać Redakcyi „Gonca Krakowskiego“ najdalej do czwartku, dnia 20 listopada 1919 r.

Publiczne losowanie nagród, wyznaczonych za trafne rozwiązanie tych szarad, odbędzie się w niedzielę, dnia 23 listopada 1919, o godz. 11:30 w południe, w dużej sali redakcyjnej „Gonca Krakowskiego“.

I. DLA P. T. PRENUMERATORÓW „GONCA KRAKOWSKIEGO“.

284.

W drugą i pierwszą
Każdy z nas się zmieści,
Trzecia, wspaniałą pierwszą
Sprawia ci boleści,
Druga wspaniałą z pierwszą
Jest obecnie w druku,
Całość się rodzi
Codzień wśród kul stuku,
Lecz czasem smutne
Powoduje skutki:
Leżysz na ziemi,
Choć nie piłeś wódki.

285.

Pierwszą na sygnecie
Dała wyryć Hanka,
Cenny to jest przecie
Prezent od kochanka.
Poszedł se na drugą
Już trzy roky w lecie,
Hance to za długo,
Ciężko żyć na świecie.
Wrócił — lecz jej żalost
Lży wyciska słone,
Wyrządził jej całość,
Inną wziął za żonę.

286.

Pierwsza trzecia dwie litery,
Ale w obcym alfabecie,
Pierwszą drugą w razie pechu
Miał nagrody dostaniecie,
Całość hucznie wciąż obchodzi

W wielkich miastach swe wesele,
I choć coraz cięższe czasy,
Gości zawsze ściągają wiele.

287.

Wprost bajecznie poszedł w cenie,
Masz ich dziesięć, toś nagnatem,
Wszak serduszek sprawia drzenie,
Rzadko w zimie, zwykle latem.

Za trafne rozwiązanie tych szarad wyznacza się trzy nagrody:

1. Pudełko papieru listowego i kopert — 50 sztuk.
2. Nowość! Mapa dziejczyj Europey.
3. Wspaniały kubek na mleko.

II. DLA WSZYSTKICH P. T. CZYTELNIKÓW „GONCA KRAKOWSKIEGO“, (a zatem i Prenumeratorów):

288.

Ułożył Leon Pasternak.

Człowiek strzela, Pan Bóg pierwszą trzecią,
Włazi kotek na płótek i drugą trzecią,
Siedzi pijany pod miedzą, a wszystkie już o tem wiedzą.

Za trafne rozwiązanie tej szarady wyznacza się trzy nagrody:

4. Poziomkowe mydło piękności.
5. Bezpłatna prenumerata „Gonca Krakowskiego“ na grudzień 1919 r., względnie przedłużenie prenumeraty o jeden miesiąc.
6. „Człowiek, który powrócił z tamtego świata“ — sensacyjna powieść Gastona Leroux.

P. T. CZYTELNICZY zechcą w myśl postanowienia regulaminu szaradowego nadsyłać rozwiązania z reguły na wycinku odnośnej szarady. Do P. T. Prenumeratorów postanowienie to się nie odnosi.

Złodziejka z miłości.

Pracowała uczciwie... — Znajomość z pięknym dżokejem. — Miłość jest ślepa... — Skutki ziego czynu. — Kochanek opuścił w nieszczęściu.

Kilonia, 8 listopada.

(m-m) W portowym mieście niemieckim w Kilonii zajęta była w sklepie jubilerskim młoda przystojna dziewczyna Berta P. Pracowała ona sumiennie i uczciwie przez kilka lat, to też zyskała sobie pełne uznanie i zaufanie swego szefa. Aż oto pewnego dnia, na wycieczce w Hamburgu poznała pięknego dżokeja, który w swoim sportowym ubraniu, z miną zwycięzcy — wydał się jej wcieleniem dziewczęcych marzeń o ideale mężczyzny i szczęściu miłości. Pokochała go całym sercem, nie przypuszczając, że wpada w sidła nędznika. Dżokej zdemaskował się szybko, bo zażądał od swej kochanki pieniędzy, a wyludziwszy wszystkie oszczędności, powiedział: „ukradnij!“ Berta, która dotychczas nie splamiała się żadną kradzieżą wahała się z początku, ale gdy ukochany groził jej zerwaniem — zdecydowała się dla miłości poświęcić uczciwość i sumienie...

Po pierwszej kradzieży kochanek miał ją w rękę i zmuszał, aby dalej kradła. Skoro ze sklepu jubлера zniknęły już klejnoty wartości przeszło 100.000 marek — ekspedientka porzuciła potajemnie swoją posadę i wyjechała z kochankiem do Berlina. Tam zamieszkała w hotelu jako małżeństwo i żyli z pieniędzy otrzymanych za skradzione przedmioty.

Tymczasem jubiler w Kilonii skonstatował, że go okradziono i zawiadomił policję...

Bertę P. i jej towarzysza aresztowano, ale znaleźli przy nich tylko drobną część skradzionych klejnotów. Sprytny dżokej zdołał uciec w czasie śledztwa i żył sobie wesoło dalej, nie troszcząc się bynajmniej o kochankę, która siedziała w więzieniu...

Niedawno zdołała policja przychwycić go znowu. Odebrano mu klejnoty, których nie zdążył jeszcze przehulać...

Anglikański „clergyman“ — opiekunem baletnic.

Schronisko dla teatralnych „girls“.

Kraków, 9 listopada.

(m-m) Związek aktorów angielskich otrzymał — jak podejrzano paryski „Journal“ — następujący list:

„Trzeba zwrócić uwagę baletnikom, przyjmującym

„engagement“ do Francji, aby się nie godzili na gażę poniżej pięćset franków miesięcznie, ponieważ przy mniejszej nie podobają wytyć“.

Zapewne zdziwieniem przejmie to każdego,

kiedy się dowie, że człowiekiem, który udziela baletowym „girls“ tak praktycznych rad, jest kapelan anglikańskiego kościoła w Paryżu, Anstruther Cardew.

Jakto? — więc czeligozny „clergyman“ interesuje się sytuacją finansową baletnic? Istotnie tak jest. Ten ksiądz jest przyjacielem wszystkich miłutkich „girls“, które występują w paryskich „music-hallach“. Oplekuje się też śmiało akrobatkami cyklistkami i atletkami, które przybywają z paryskiego La Manche, ażeby służyć rozrywce Paryżan.

I czyniąc to, nie traci nic ze swej powagi i godności kapłańskiej.

Dwanaście lat temu razem z lordem Radstock stworzył schronisko dla teatralnych „girls“. Ten zakład, którego kierownikiem jest proboszcz, Anstruther Cardew, zaczął się rozwijać bardzo wydatnie od czasu, kiedy publiczność francuska zagustowała w angielskich tańcach. Cztery angielskie tancerki zostało na stałe zaangażowanych do rozrywkowych „establishments“ w stolicy Francji.

Proboszcz Anstruther Cardew zaopiekował się swymi rodaczkami i postarał się im przyjść z pomocą, nie prawie im moralów, ale oświecając poprostu:

„Tutaj jest wygodne, higienicznie urządzone schronienie. Mogłem je urządzać dzięki hojności niektórych naszych rodaków. Będziecie się tu czuły, jak u siebie w domu i wydacie mniej pieniędzy, niż w jakimkolwiek innym hotelu, czy pensjonacie. Czy chcecie tu zamieszkać?“

Odpowiedź wypadła nie tylko twierdząco, ale entuzjastycznie.

Obecnie „Girls-house“ stał się już za ciasny. Współpracownik „Figara“ dodaje:

„Niejeden będzie zdumiony, dowiedziawszy się, że duchoway zajmuje się sprawami teatru, baletu i aktorek, niejeden może zechce nawet oburzyć się lub rozśmiać ironicznie. Niestety jednak postąpił. Minęły już bowiem te czasy, kiedy człowieka, występującego na deskach scenicznych, uważano za paryasa. Dłaczegóżby więc kościół miał odmawiać swej opieki tym, którzy oddają społeczeństwu przysługę, dając chwile rozrywki i zapomnienia o troskach?“

Owe Angielki przybywają do Francji, pełno nadziei, marzeń — może i pięknych iluzji. Wszakże są pomiędzy nimi dziewczęta bardzo młode, niekiedy 14—15 letnie. Trzeba im opieki i oparcia, dlatego też działalność odważnego księdza zasługuje na pełne uznanie“.

NA MARGINESIE.**Daremnie!**

(1.) Charakterystyczną tytułową ilustrację przynosi numer wiedeńskiej ilustrowanej „Kronen-Zeitung“:

„Bezkrzesna, zda się, oibrzymia płaszczyzna cementarnego pola... Na tej równinie rozsiane krocie, krocie zwyczajnych drewnianych krzyży, wieńczących mogiły poległych na wojnie żołnierzy.“

Daremne wszystkie ofiary, daremne hektometry tyłu istnień ludzkich, daremne straty tych milionów żołnierzy, co poległy w boju za państwo, które istnieć przestało, daremne lzy i żałoba wszystkich matek i żon, daremne ofiary pieniężne, które wysano z ludzi...

Wszystko było daremne!...

Austria przestała istnieć, a naród cały ma pełną tragiczną świadomość tego, iż państwo ofiarą oszukańczych mamideł i utud, iż wierzyć kazało mu w coś, co nie warte było wiary, bić się za twórz zbudowany na kłamstwie i przewrotności, który musiał rozpaść się w gruzy.

Jakże jaskrawie, jak radośnie od tego hezbrzeźnie smutnego obrazu, któremu na imię „daremnie“ odbija obraz z chwili, związanej z dniem zmarłych, którą obchodziliśmy przed niedawnem.

I nasze cmentarze zaścielają dziś krocie tysięcy mogił poległych i my dług krowawy spaliśmy wojnie, lecz jakże czyn nasz ofiarny niewie został nagrodzony. Nie poszła na marne! jedna ofiara, ni jedno z tych istnień morderczych, co padły na polu chwały, ni jedna z żaloby. Ci wszyscy, którzy w bój szli z okrzykiem: „Dla Ciebie Polsko i dla Twojej chwały“, choć legli w walce, byli tylko dla innych „szczęściem do sławy grodu“, byli tym posiewem, z którego my dziś wszyscy obfity plon zbieramy. Wiedzieli za co walczyli, wiedzieli w imię czego ginęli i że Czyn ich wielki, a tak wspaniale owocny po wiek wieków dochowa im wdzięczność odrodzona Ojczyzna.

W pośrodku oibrzynnego cmentarza rozciąga

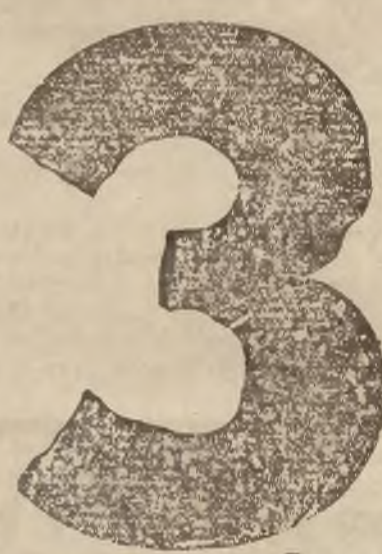
szeroko w przestrzeń ramiona ogromny krzyż, pod którym widnieje pamiątkowa data 1914-1918 i jedno krótkie a tragiczne słowo: Daremnie!... Z oddali zbliża się siwowosy starzec wsparty na ramieniu przygarbionej wiekiem i troską staruszki; w drżących, wychudłych dłoniach niosą wieniec temu, co podpora i osłoda był ich starości, temu, którego na wieczne czasy zamknęło już wieko trumny. Z drugiej znów strony ku mogile męża spieszy zboląła kobieta, urzymając dziecko za rękę; dzieciak ruli do piersi snop kwiecia, a podszedłszy do mogiły drobną rączką rozstrzygnął je na grobie ojca...

MIGAWKI KRAKOWSKIE.

Woję sobie kołaczy napiec...

(m-m) Mieszkańcy Krakowa dostają chleb co dwa czasem co trzy tygodnie... po 50 dkgr. albo i po 25 dkgr. na głowę — jak tam wypaźnie... Ostatnio przyniesły dzienniki wiadomość, że chleb, który wydawać się będzie ludności na karty, ma zawierać znaczną domieszkę mąki jęczmiennej...
— Ha! dobry chleb i z jęczmiennej mąki — westchnął potulny łudek krakowski — byle tylko było co na ząb wziąć...
Tak się przedstawia sytuacja w początkach listopada — zaraz po zbiorach... Czyżby zatem żniwa tak nie dopisały, że już teraz w jesieni rozpoczyna się „przednówek“...?
W tych dniach odwiedziła mnie pewna gospodyni wiejska, przynosząc mi łaskawie garnuszek masła oczywiście za dobrą cenę, do której trzeba było dorzucić jeszcze paczkę „tabaku“, funt cukru i parę litrów nafty...
Gospośia śnać zadowolona z tego, że rnam się na grzeczności — wyjęła z koszyka kawałek bielutkiego pszennego chleba a raczej bułki i poczęstowała mnie.
— Cóż to za piękny chleb macie... — rzekłam, z wdzięcznością przyjmując ofiarowany mi dar.
— Chwalić Boga, pszenica pięknie obrodziła, to i chleb jest jak się patrzy...
— A żyto?
— I żyto dobre, ale co nam teraz żytni chleb dać, kiedy pszenicy dosyć... żyto ostanie się na „przednówek“...
— Sprzedajecie może zboże?...
— Jak zapłacą po tysiąc koron za korzec, to czemu nie?... Taniej nie dam... woję sobie kołaczy napiec...
I jakby na potwierdzenie słów swych wydołała owinięty szmatką piękny pszenny kołacz grubo nałożony serem...
A ludność miejska dostaje po 25 dkgr. chleba mieszanego z jęczmienną mąką albo i nie dostaje go wcale...

SERYA

3

ŻÓLTEGO TRÓJKĄTA

przewyższa część pierwszą i drugą. Przy-
nosi nowe sensacje i dreszcze

od soboty w UCIESZE.

Kupujcie Polską Pożyczkę Państwową!!!

NA ŚMIERĆ I ŻYCIE

drugi obraz w rodzaju „Dziewczyna z cyrku“.
Od wtorku dnia 11 listopada
W LINIE „OPIEKA“, Zielona 17.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.
Sw. Teodora
Wschód słońca 7:41
Zachód słońca 5:02
Długość dnia 10:20

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO:
Niedziela popoł.: „Ogród młodości“ T. Rittnera.
Wieczór: „Dziady“ A. Mickiewicza.
Poniedziałek: „Makbet“ Szekspira.
Wtorek: „Polityka“ Wł. Perzvińskiego.
Środa: „Dziady“ A. Mickiewicza.
Czwartek: „Makbet“ Szekspira.
Piątek: „Dziady“ A. Mickiewicza.
Sobota: (Nowość) „Powodzenie“ kom. w 3 aktach St. Tesoniego.
Niedziela popoł.: „Głupi Jakób“ T. Rittnera.
Wieczór: „Powodzenie“ A. Tesoniego.

TEATR „BAGATELA“
Niedziela popoł.: „Hiszpańska Mucha“.
Wieczór: „Dudek“.
Poniedziałek: „Dudek“.
Wtorek: „Kobieta bez skóry“.
Środa: „Dudek“.

TEATR POWSZECHNY:
Niedziela popoł.: „Młynarz i jego córka“.
Wieczór: „Księżniczka Trebizundy“.

OPERETKA W NOWOSCIACH.
Niedziela popoł.: „Cnotliwa Zuzanna“.
Wieczór: „Tam gdzie skowronek śpiewa“.
Poniedziałek: „Miłość walca“.
Wtorek: Premiera. „Romans na dachu“.

WYKŁADY W ECMU ARTYST. (pl. św. Duchy).
Niedziela: „Wieczór literacko-artystyczny“ ze współudziałem w części literackiej: Ludwika Skoczycasa i Jana Pietrzyckiego — w części muzycznej: art. opery Stanisława Tarnawskiego.
Poniedziałek: Zdzisław Jachimecki: „Ryszard Strauss“, część IV. (z ilustracją muzyczną).
Wtorek: Jan Pietrzycki: „Jacy to aktorowie i jakie teatry bywały w dawnej Polsce“.

KURSA LITERACKIE (ulica św. Ławy 5. 2).
Niedziela o godz. 6 i poł.: prof. Tad. Blotnicki: „Ubiór, fryzura i taniec w Grecji“ z ilustracją Niny Dolj i jej ucznia.
Poniedziałek o godz. 7: F. Kopera: „Kostium w teatrze“.
Wtorek o godz. 7: Prof. M. Dąbrowski: „Dekoracje w teatrze“.

Pogrzeb ś. p. Róży Łuszczkiewicz-Gallowej.

(1.) Manifestacja hołdu dla wielkiego talentu, któremu tak świetna i niepospolita zapowiadała się przyszłość, wyrazem ogólnego żalu i współczucia dla przedwczesnego a tak tragicznie zgasłego młodego życia, a zarazem żywym dowodem sympatii ogólnej, jaką cieszyła się zmarła, był wczorajszy pogrzeb znanej artystki teatru m. im. Słowackiego ś. p. Róży Łuszczkiewicz-Gallowej.
Mimo przebijającego zimna, przed kaplicą cmentarną na Rakowicach zebrały się o godzi-

nie 4-tej po południu olbrzymie wprost tłumy publiczności. W orszaku żałobnym, oprócz rodziny, pojawili się przedewszystkiem ci wszyscy, których łączyło ze Zmarłą wiekie ukochanie sztuki i wspólna, tak pełna znoju i cierni lecz i chlubnej chwały praca dla narodowej sceny. Przybyli więc serdecznymi wężami koleżeństwa z ś. p. Łuszczkiewicz-Gallową związani artyści i artystki teatru miejskiego im. Słowackiego z dyr. Trzcinińskim na czele, dalej personal artystyczny teatru „Bagatela“ z dyr. Marwanem Dąbrowskim, artyści i artystki Teatru Powszechnego z dyr. Wiśniowskim, dalej najwybitniejsi reprezentanci świata literackiego i dziennikarskiego, przedstawiciele świata naukowego, dawnych przyjaciół dziadka artystki znanego na gruncie Krakowa ś. p. Władysława Łuszczkiewicza, wreszcie olbrzymi zastęp wielbicieli talentu Zmarłej, tych wszystkich, którzy niezapomnianym jej kreacyom scenicznym zawdzięczają mnóstwo pięknych chwil i podniosłych wzruszeń.

Po odprawieniu egzekwi żałobnych przez liczny zastęp duchowieństwa, orszak udał się z kaplicy cmentarnej do grobowca familijnego rodziny Łuszczkiewiczów, gdzie nad mogiłą Zmarłej przemówił serdecznymi słowy z widocznym wzruszeniem dyrektor Trzciniński, przypominając najbardziej momenty z krótkiej stosunkowo a już tak bogatej kariery scenicznej ś. p. Róży Łuszczkiewicz-Gallowej, kreśląc obraz rozwoju jej żywotnego, pełnego prawdziwej „iskry Bożej“ talentu, który przejawiał się w tytu niezapomnianych kreacyach, podkreślając na koniec bolesną lukę, jaką tragiczna śmierć młodej artystki uczyniła nie tylko w samym teatrze krakowskim, którego Zmarła była chlubą i podporą, lecz i w szrankach pracowników polskiej narodowej sceny.

W ponurym, zmierzchu dnia listopadowego złożył Kraków hołd i ostatnią posługę wielkiej artystce.
Mogiłę zarzucono mnóstwem kwiecia, wśród którego na planie pierwszym uwydatniały się wspaniałe wieńce od Dyrekcyi i artystów teatru im. Słowackiego, Bagateli i Teatru Powszechnego.

Pierwsze po wojnie zaduszki w Paryżu.
PIELGRZYMKI PREZYDENTA REPUBLIKI NA CMENTARZE PARYSKIE.

(1.) Pierwsze od nastania pokoju Zaduszki święcone były w stolicy Francji niesłychanie uroczyste i podniosłe. Prezydent republiki Poincare nawiedzając kolejno wszystkie cmentarze paryskie składał od całego narodu hołd dzielnym żołnierzom, którzy polegli w boju za chwałę i przyszłość Francji.

Od godz. 9-tej rano przed bramą cmentarzy de Bagneux, d'Iory, Pere-La Maise i innych zatrzymywały się automobile prezydenta Poincare'go, któremu towarzyszyli generałowie, gubernator miast, prezydent i wiceprezydent Rady wojennej, dyrektor policji miejskiej i inne osobistości oficjalne.

Na wszystkich cmentarzach groby żołnierzy zasiane były kwieciami, ustrojone trójkolorowymi wstęgami i sztandarami. Maszco składano w hołdzie poległym palmy — symbol zwycięstwa. Prawie wszędzie też w dniu Święta Zmarłych ustawiano na cmentarzach ku czci poległych wspaniałe ołtarze.

Prezydent Republiki zatrzymał się również dłuższą chwilę u grobów żołnierzy z pamiętnych lat 1870—1871, jakoteż poległych w obecnej wojnie żołnierzy angielskich i na cmentarykach muzułmańskich, gdzie spoczywają dziełni „pol-lus“ z armii tureckiej.

400.000 kompletów ciepłej odzieży dla dzieci w Polsce.

Warszawa (PAT). Rozpoczęte w swoim czasie energiczne starania przez prezydenta Paderewskiego o otrzymanie z Ameryki ciepłej odzieży dla dziatwy polskiej przed nastaniem zimy, zostały uwieńczone pomyślnym rezultatem. P. Hoover przeprowadził w Ameryce wysyłkę 400 tysięcy kompletów ciepłej odzieży dla dzieci.

Każdy komplet składa się z ciepłego palta, ponoczek i butów. Transporty te, ofiarowane Polsce przez „European Childrens Fund“, olatry już do Gdańska, a pierwszych 500 ton ładunku znajduje się w drodze między Gdańskiem a Warszawą.

Niemoc węglowa krakowskich gazowni i elektrowni.

Kraków, 9 listopada.
(T) Wczoraj przez cały dzień uamwaje krakowskie nie kursowały. Jak nam oznajmiono, naturalnie z powodu braku węgla, chodziły jednak wozysy, że dynamicznie maszyna elektryczna która już od kilku tygodni nie mogła, rozpownie ciężko zanadomaga i stanąca.
Jak nam komunikują z Magistratu, w poniedziałek dnia 10 b. m. odbędzie się tamże kon-

ferencya w sprawie ograniczenia prądu elektrycznego, w myśl rozporządzenia ministerstwa, ogłoszonego w „Monitorze“. Również Prezydium miasta czyni energiczne starania, aby chociaż w minimalnej ilości zaopatrzyć miasto w węgiel.
Lepiej późno, niż nigdy. — mówi przysłowie, — i odnośnie do tego postępują sobie śniec nadsze władze. Niestety, ale musimy zaznaczyć, że

**POSZUKUJE SIĘ
50 ROBOTNIC**

3900

obtajmionca z szyciem na maszynie. Zgłosić się należy w Powszechnem Towarzystwie Konekcyjnym, Kraków, św. Marka 25, między godziną 10-11 przedpołudniem.

NIEMOŻLIWA OKAZYJA Z powodu przesiedlenia się sprzedam natychmiast wyłącznie pekałkowi nową kamienicę w centrum miasta Poznania. Przechodzi kilka dużych i ładnych sklepów, znajduje się w niej również bardzo dobrze prosperująca cukiernia. W razie kupna nabywca może objąć obszerną mieszkanie dla siebie zaraz. Cena 205.000 marek. Pożądany wkład tylko 75.000 marek, reszta na wyjątkowo dobre hipoteki. Tymczasowy dochód roczny ponad 16.000 marek wzmocnienie wkrótce do 20.000 marek i wyżej. Pożądany bezwzględny przyjazd oraz telegraficzne zawiadomienie w celu zarezerwowania pokoju w hotelu. Zgłoszenia przyjmuję: Ankiwicz Architekt. Poznań ul. Strzelecka 3 a parter.

DO SPZEPANIA zioty damski pierścienek z rubinem i rautkami za 1500 K. Wiadomość w Adm. „Gońca”.

„ZYCIE I POWIEŚĆ”.

**NAJTAŃSZY, NAJPOPULARNIEJSZY,
NAJOBPIEJSZY W TREŚĆ I ILUSTRACJE
DWUTYGODNIK PWSZECHENY.**

Prezumerata: kwartałnic K 12 (8 marek).
Adres Wydawnictwa: Kraków, Karmelicka 16.

Układy polsko-niemieckie.

Warszawa. (Tel.) Układy, które są prowadzone między przedstawicielami Polski a rządem niemieckim w Berlinie, będą w najbliższych dniach sfinalizowane, przyczem umowa ostateczna ma być poddana ogólnemu sprawdzeniu i skorygowaniu. Z kół p. selskich informują mnie, że owe poprawki będą przedmiotem narad pełnej Rady ministrów w Warszawie.

Niemcy głodzą jeńców polskich.

Warszawa (telef.). Polski delegat Czerwonego Krzyża w Poznaniu, który miał powierzoną kontrolę nad niemieckimi więzieniami, w których znajdują się internowani jeńcy górnośląscy, donosi, że władze niemieckie nie zaopatrują jeńców uwolnionych w żywność, tłumacząc się brakiem artykułów żywności i trudnościami natury technicznej. Odjeżdżającym z więzienia odbierają pieniądze.

Kardynałowie polscy.

Warszawa (Tel.) Potwierdza się wiadomość, że arcybiskup poznański Dulbor i ks. arcyb. Krakowski otrzymali groność kardynalską. Udadzą się oni do Rzymu, gdzie osobiście przyjmą kapelusze kardynalskie. Jak słychać ks. arcyb. Krakowski pozostanie prawdopodobnie w Rzymie, — wówczas trzecim kardynałem polskim tamianowanym zostanie ks. biskup Sapieha.

Cele podróży Kramarza do Rosji.

Warszawa (W. B. K.) Otrzymało tu wiadomość, że Kramarz jedzie do Rosji południowej za zgodą ententy, aby tam przeprowadzić rokowania między wszystkimi czynnikami antybolszewickimi na obszarze byłego cesarstwa rosyjskiego i skłonić je do wspólnej akcji na platformie federacyjnego państwa wszechrosyjskiego.

Warszawa (Tel.) W polskich sferach oficjalnych zapatrują się wcale poważnie na przyjazd dra Kramarza do Rosji. Twierdzą, że działalność jego będzie miała charakter zdecydowanie antypolski.

Przebudowa gmachu sejmowego.

Warszawa. (PAT) Komisyja przebudowy gmachu sejmowego rozważała wczoraj nadesłane projekty i uznała za najbardziej odpowiedni (przy względnej taniości) projekt architektki Przybylskiego. Zwożenie potrzebnych materiałów rozpocznie się ma w najbliższych dniach.

Sprawa por. Eysmonta.

Warszawa. (Tel.) W sprawie porucznika Eysmonta, o którego ucieczce wczoraj sygnalizowałem dochozą obecnie wiadomości stwierdzające, że Eysmont stał pod zarzutem zamordowania trzech uchodźców na francie, których następnie ogłosił. Wówczas to Eysmont został aresztowany i osadzony w więzieniu wojskowym. Udało mu się z więzienia uciec, ale zarządzona

pogoń dała rezultaty dodatnie. Aresztowano go w chwili gdy zamierzał przedostać się przez front polsko-rosyjski. Przewieziono Eysmonta do Warszawy, gdzie go umieszczono w więzieniu wojskowym. W cawili, gdy eskorta żandarmerii stawia się do więzienia, okazało się, że na parę minut przedtem władze więzienne pozwoliły na widzenie się z nim bratu jego poru-

cznikowi Czesławowi Eysmontowi. — Zabierając Eysmonta z więzienia, nie przypuszczano, że może on mieć przy sobie broń, — dlatego nie zrewidowano go. Eysmonta dotąd nie ujęto, natomiast aresztowano jego brata porucznika Czesława Eysmonta, który jest podejrzany o dostarczenie bratu broni.

Tajemna akcja za oszczędzaniem Niemiec.

Warszawa (telef.). Z Paryża donoszą, że na każdym kroku napotyka się na ślady rozległej i potężnej akcji podziemnej, mającej na celu oszczędzanie Niemiec. Z drugiej strony dostają się do prasy zagranicznej wiadomości o rzekomem zajęciu przez wojska polskie Torunia.

W ten sposób informuje się fałszywie opinię publiczną państw ententy, że Polacy, nie czekając na wprowadzenie w życie traktatu, prowadzą jakieś korszachty z Niemcami poza plecami koalicji.

Termin ratyfikacji pokoju oznaczony na 14 b. m.

Warszawa (telef.). Warszawskie koła kierujące otrzymały wiadomość, że data wspólnej ratyfikacji traktatu pokojowego, wyznaczona na 11 b. m., została ponownie przesunięta. Obecny termin ratyfikacji przewidziany jest na 14 km.

Ograniczenie ruchu osobowego w Poznaniu.

Warszawa (telef.). Celem umożliwienia dowozu węgla i przewozu artykułów spożywczych poznańska dyrekcyja kolei ogranicza ruch pociągów osobowych, począwszy od 10 b. m. Ograniczenie trwać będzie 14 dni.

Nadużycia z cukrem w Poznaniu.

Warszawa (telef.). W Poznaniu wykryto nadużycia z cukrem, jakich dopuszczała się tamtejsza firma Auerbacha, przy pomocy kilku członków jednej z obcych komisji wojskowych. Za pośrednictwem tych ostatnich wywożono cukier do Warszawy, gdzie sprzedawano go z ogromnym zyskiem. Śledztwo w toku.

Rząd serbski żąda wydania sprawców wojny.

Wiedeń (tel. wł.). Korespondent „Express” donosi z Berlina: Według doniesień z Belgradu, zażądał rząd serbski wydania 600 austriackich i węgierskich osobistości, wśród których znajdują się hr. Berchtold, marszałek polny Eocvco i generałowie Potiorek i Frank.

Zamach na ministra spraw zagran. w Tokio.

Wiedeń (S. tel. wł.). „Neues Wiener Journal” donosi z Rotterdamu, że w dzień urodzin Mikado wykonano w Tokio zamach bombami na budynku ministerstwa spraw zagranicznych. Od wybuchu zginęło 2 osoby.

Z bolszewickiej Moskwy.

OKRCPNY WYGLĄD ULICY. — JAK PO NAJŚCIEU MONGOLÓW. — ZNISZCZENIE POMNIKÓW. — ARCYDZIELA RZĘBIARZY BOLSZEWICKICH. — CZERWONA PRASA. — DEMONSTRACJE ROBOTNICZE. — CZERWONY TEROR.

W polu, listopad.

(zdż) Z Biańkamuennej Moskwy zaległy obywatel, któremu powiedło się uciec z bolszewickiego raju, tak opisuje rozkosze rządów Lenina i Trockiego.

W Moskwie jest dziś brud niejako symbolem! Ulice niezamiatane, wszędzie śmieć, i brud niedoopisania. Z nad sklepów, nawet pierwszorzędnych ongi, zdjęto napisy śladzące o tem, iż tutaj można było ongi kupić to albo owo. Po szybach sklepowych — zostało samo tylko wspomnienie. W całym mnóstwie magazynów drzwi zabite deskami. Słowem widok spusoszenia takiego, jak g... ..

MOSKWA POWTÓRNE NAJŚCIE MONGOLÓW

Ulice w nocy toną w ciemnościach nieprzejrzanych. Z wyjątkiem pomników Puszkina, Lermontowa Fiedowa, Annina i Pożarskiego

WSZYSTKIE POMNIKI ZNISZCZONE.

Natomiast na bulwarze Cwieinym postawili

bolszewicy pomnik: Marksa, Róży Luksemburg, Adlera i innych ojców socjalizmu, a koło ogrodu Aleksandrowskiego uczczono pomnikiem pamięć Kalajewa. Pomnik ten wszelako został po upływie kilku dni wysadzony w powietrze przez „niewyśledzonych sprawców”. Pomnik wreszcie Stenki Rodina, wzniesiony również przez bolszewików, został przez nich samych z niewiadomych powodów rozebrany.

Wzłuż ściany Kremlu na Czerwonym placu, gdzie zostały pogrzebane „ofiary rewolucyjnej październikowej”, pośredku został pochowany Świerdłow, przewodniczący komitetu wykonawczego delegatów robotniczych i włościańskich. U mogiły jego stoi warta honorowa w osobach dwu zbrojnych czerwogwardyjców.

Wszystkie nowe pomniki odznacza gruba roboty artystów (?) bolszewickich.

PRASA NIEBOLSZEWICKA NIE ISTNIEJE.

Przywilej wyłączny na ukazywanie się mają tylko dzienniki bolszewickie. W kwietniu zalegalizowano dziennik „Wpieried”, organ prawicy socyal-rewolucyjnej, pod redakcyą Czernowa, który mieszkał w Moskwie bez pozwolenia bolszewickiego. To też po ukazaniu się 2-go numeru gazeta została zawieszona za agitacyę przeciwbolszewicką.

Nastroj dzienników bolszewickich jest, ogólnie biorąc, wyrywający, wojowniczy i sztucznie bombastyczny. Redaktorem oficjalnych „Izwiestij” jest Stieklow, który w każdym niemal numerze podaje wiadomości o rzekomo wybuchłej

REWOLUCYI BOLSZEWICKIEJ W POLSCE, ANGLII I FRANCJI.

Zresztą Trockij, Lenin i Stieklow stale utrzymują, iż rewolucya na tle komunistycznym wybuchnie niebawem w całej Europie!

Wszelako od lipcowego strajku kolejarzy, którzy uchwalili strajk generalny, czem spowodowali szereg aresztowań i masowych rozstrzelań najwybitniejszych kolejarzy, bolszewicy stracili panowanie nad robotnikami.

Zdarzało się już, że robotnicy niektórych fabryk wychodzili na ulice, niosąc białe sztandary, z napisami:

„DOŁOJ WOJNA, DAWAJTIE CHELEBA!”

„Dońaj Len na s koninej — dawaj Kotczaka so swininoj!”

Przeciwko takim manifestantom występowałi bezwzględnie najemni Chińczycy i Łotysze, mordując bez miłosierdzia bezbronny tłum.

Bez przesady można powiedzieć, że dzisiaj bolszewicy utrzymują masy terrorem najstraszliwszym, przybierającym niejednokrotnie najpotworniejsze formy. Za najbliższą krytykę rządów bolszewickich spotyka śmiaćka kara śmierci! Teraz dopiero może Rosya zaśpiewać sobie śmiało strofkę hymnu rewolucyjnego:

„My żortwoj pali berby rok:woj!”

„Salon Sztuki”

ul. Szpitalna Nr. 40.

(naprzeciw teatru miejskiego).

Sprzedaj i kupno obrazów pierwszorzędnych mistrzów, polskich i zagranicznych, po cenach umiarkowanych. Cnając uprzywilejnia najszerszym warstwom nabywanie prawdziwych dzieł sztuk,

prowadza dyrekcya również
SPRZEDAZ NA SPŁATY.

Tele. on 2486.

SKŁAD PAPIERU I GALANTERYI

Michał SŁOMIANY SŁAWKOWSKA 24
W KRAKOWIE

Przybory szkolne i kancelaryjne. — Papiery listowe. —
Pocztówki. — Ramki. — Lustra. — Albumy i pamiątki. —
Portfele. — Szachy. — Karty do gry. 3487
Wykonuje BILETY WIZYTOWE i zawiadomienia ślubne.

Papiery wojakowe
wystawione na nazwisko Ignacy
Gryśki, przyn. do Połębny
Wielkiej zgu iono. U ra-za
się odesłać je do gminy Po-
ręba Wielka lub do starostwa
w Oświęcimiu. 3615

PERKUN
najlepszą farbę do farbowa-
nia materii czysto i tur-
townie poleca 3912
T. MEZYK, Plac szczepański 8
(róg ul. św. Tomasza).

Czeladnika szewskiego
na mieszczą robotę po-
szukuje pracownia Jana
Sitarskiego, Kraków, Ja-
blonowskich 9. 3914

Do wynajęcia
pokój kawalerski umeblowa-
ny na parterze za węgle lub
prowinianty. Grabowskiego 8,
I piętro. 3613

Do sprzedania
2 łóżka białe z materca-
mi sprężynowymi, 2 szaki
nocne. Ul. św. Krzyża 4, I p.,
od godz. 3—4. 3911

Panienci do sklepu

do kasy i ekspedycji przy-
jmie zaraz M. Debeska, Kra-
ków, Florjańska 2. 3855

Automobil ciężarowy; 45 HP., 5-to-
nowy, 4-cy-ndrowy, nowy
z pn.
Automobil osobowy; 15/38 HP.,
4-cy-ndrowy, nowy, 4—6 sie-
dzeniowy z pn.
Karetki ambulansowe (do pociągu
kołm).
Auto rewidytowe z silnikiem dla
strazy pożarnych, 16 HP.
Silniki 4-kałowa parowa i ręczna.
Czyniaki parowe (przewoźne)
dwukolowe 3231
poleca
Biuro techniczne
Bolesława de Dahnke
w Krakowie, Siemiradzkiego 35.

SAMODZIELNA KRAWCZYNI
męskich i damskich ubrań
szuka posady najchętniej, we
dworze i.3 wsi, w wolnych
chwilach może się zająć do-
mem. Krawczyk poste restante
Kraków L. 3903

Kupuję i sprzedaję
złoto, srebro, brylanty, perły
i wszelką biżuterię nową i
antyczną, oraz sztuczne zęby.
Płacę najwyższe ceny.
LOZEF CYANKIEWICZ, Sławkowska 1.
(sklep zegarmistrzowski-jubi-
leraki). 226g

MATURA
Kraków, Grodzka 32/II.
nokiadne i szybkie przygotowa-
nie do matury i wszelkich egz-
aminów w zakresie szk. śr. i sam.
nauz. Najwybitniejsze sity.
Projekt graf. Kursa zbiorowe
i indy. system korespondencyjny.
3432

Ekspedientka

z działu kosmetycznego po-
szukiwana. Wiadomość w han-
dlu Fr. Lenerta, Sławkowska
1. 6, od godz. 3—7. 3810

Kupuję garderobę męską
używaną, placę najwyższe
ceny. Zawiadomienie kore-
spondentką lub ustnie L.
Schmaus, Kraków, ul. Sze-
oka 22. 3676

MASZYNY DO PISANIA

nowe i używane po cenach umiarkowanych
bez konkurencyjnych jakości

MASZYNY DO RACHOWANIA MASZYNY DO POWIELANIA

Wstążki, karki i inne przybory w gatunkach najlepszych.

Chapirografy i przybory do tychże
pcs.ada zawsze na składzie

R. NOWAK, KRAKOW

GRODZKA L. 44. — TELEFON 3541

ZĘBY BIAŁE JAK ŚNIEG ZDROWE

przy używaniu proszku do zębów

„DERMA”

wszędzie do nabycia.

Fabryka wyrobów chem. i kosmet. „Derma”
St. Studnicki, Dr. med. J. Czernik,
Kraków, Podzamcze. Telefon 529. 2750

REWIA

ZESZYT PIERWSZY

już wyszedł i wszędzie do nabycia.

PRZESZŁO 100 ILLUSTRACJI. 5881

Cena K 4.50. Prenumerata do końca roku K 35.

Skład główny w Krakowie: „Ruch”, dawniej Hopcas
i Salomonowa, Szczepańska 9.

Ubranie krakowskie
damskie, prawie nowe, do
sprzedania. Wiadomość: Kra-
ków, Kremerowska 8. 3872

Kasyerka rutynowana
do kasy „National” potrzebna
zaraz do Masarni Braci Sa-
leckich dawniej J. Balik.
Florjańska 51. 3880

DOM SPEDYCYJNY Józefa Czerwińskiego

w Podgórzu przy ul. Nadwiślańskiej l. 24.
Tel. 3111.
Wykonuje szybko i uczciwie wszelkie w zakres
spedytorski wchodzące przewózki.

BIURO SPEDYCYJNO- PRZEWOZOWE

ROMUALDA FELDMANA, Kraków, Nikolajska 3.

Przewóz mebli we własnych wozach meblowych z wszelką gwarancją do wszystkich miast w Polsce
i za granicę po cenach konkurencyjnych. — Ekspedycja towarów na kole i z kole — Złatwia tor-
maności cłowe i kolejowe, również na wywóz i przywóz. — Własne magazyny towarowe na ko-
le. — Telefon nr. 3288.

Dla przesiedlających się i f. Liczących oględne ceny.

Główny Urząd Zaopatrywania Armii

w Warszawie, ul. Przejazd 13, potrzebuje większej ilości go-
towych SANI typu wrocławskiego, o długości płóz
do 2 metrów i szerokości kolei do 1 metra. — Oferty
mogą być składane do dnia 10 listopada b. r. 3988

NOWE KURSA

rządowo uprawnione

w Szkole rachunkowości państw. i buchalteryi

HENRYKA GOTTLIEBA

w Krakowie, ul. Dietłowska 1, 68

rozpoczynają się w dniu 20 listopada b. r. 3910

P. T. Publiczności zamiar szkalej na prowincyi
udziela się również nauki listownej.

Wpisy przyjmuje się codziennie od 9 do 6 popoł.

Maszyny do pisania i rachowania

nawet zupełnie zniszczone

przyjmuje do gruntownej naprawy i czyszczenia

W. KEYHA specjalista mechanik maszyn biurowych
Kraków, ul. Florjańska 3.

PATRONOWANY PRZEZ GAL. AKC. BANK HIPOTECZNY

„POLSKI GLOB”

Tow. transportowo-handlowe Sp. z ogr. odp. — przedtem
Goldlust i Ska. Centrala: Kraków, Andrzeja Potockiego 3.
Filie: Wiedeń, Nadbrzezie port, Szczakowa. Granica itd. Za-
stępca we wszystkich pogranicznych i port. stacjach. Prze-
wóz mebli patent. wozami. Usługa szybka i sprawna. Wła-
sne składy towarowe. Telefon Nr 53. Adres telegr.: Glob.

Krój i szycie.

Z powodu porożenia robót krawieckich, każda praktyczna
pani może w krótkim czasie wyuczyć się kroju i szycia
sukien damskich i dziecięcych

w szkole kroju i szycia „Józefina”, Długa 11.

Kurs rozpocznie się 15 listopada 1919 r. — Tamże wespół
kie formy, podług wzjętej miary. 3923

Pończochy damskie i dziecięce,

w dobrych gatunkach, skarpetki męskie, kol-
nierze pikowe miękie dla Panów, przybory do
krawieczyny 3224

NOWOŚCI DLA PANI

taśmy niciane na
sznurówka, hurtownie
polecają E. Ostaszewski i E. Lajer, Kraków, Rynek pl. 5.
Przy zakupach hurtowych odpowienie opust.

ŚWIERZBĘ usuwa w ciągu 3 dni mydło „MAŚC P-ra HEBDA”

uznana przez powagi lekarskie. 3908

Łatwo się wciera, ma przyjemny zap-
ach, nie plami białizny i ciała,
z łatwością się zmywa wodą.
Żądać w aptekach i składach apt.
tylko „Maść P-ra Hebda” z świerzbom-
cem na etykiecie. Słoiki na 1-2-12
osób. Tow. E. Hebda i Ska, Warsza-
wa, Elektoralna 18, tel. 1-37. Dla koni
od swerzwy i parca „Lkwji-Hebda”
Skład na Kraków: M. Masiowski, apte-
ka „pod Barankiem”, Mały Rynek

Jedyny najtańszy dom handlowy

IGNACY CYPRES

Kraków, ulica Szewska L. 13/11 G.

poleca nikiłowy system Roskopf 70 kor., Bu-
dzik o 2 dzwonek 90 k. Skrzypce ze smycz-
kiem 200 kor. i wyżej. Harmonie wiedeńskie
model, jednorzędówka kor. 200, dwurzędówka
kor. 400 trąby akordeonowe kor. 10, 20, 25.
Dyamenty do szkla kor. 45, 55. Brzytwy kor.
2, 35, 50. Maszynki do wrosów kor. 30, 40,
65. Maszynki do samogolenia kor. 30. Pas do brzytwy 14 k.
Kamień 7. Pudełko do skrzypiec po K 70 i 100. Wysyłka za
Cennik ilustrowany za nadesłaniem i kor. w hsc. 2671